YENİ AFACAN

No: 4
— BAK BABA, SAATİNİ TEMİZLEMİŞTİM!
FABRİKA İKİ DİŞLİ FAZLA KOYMUŞ!...
Turhan

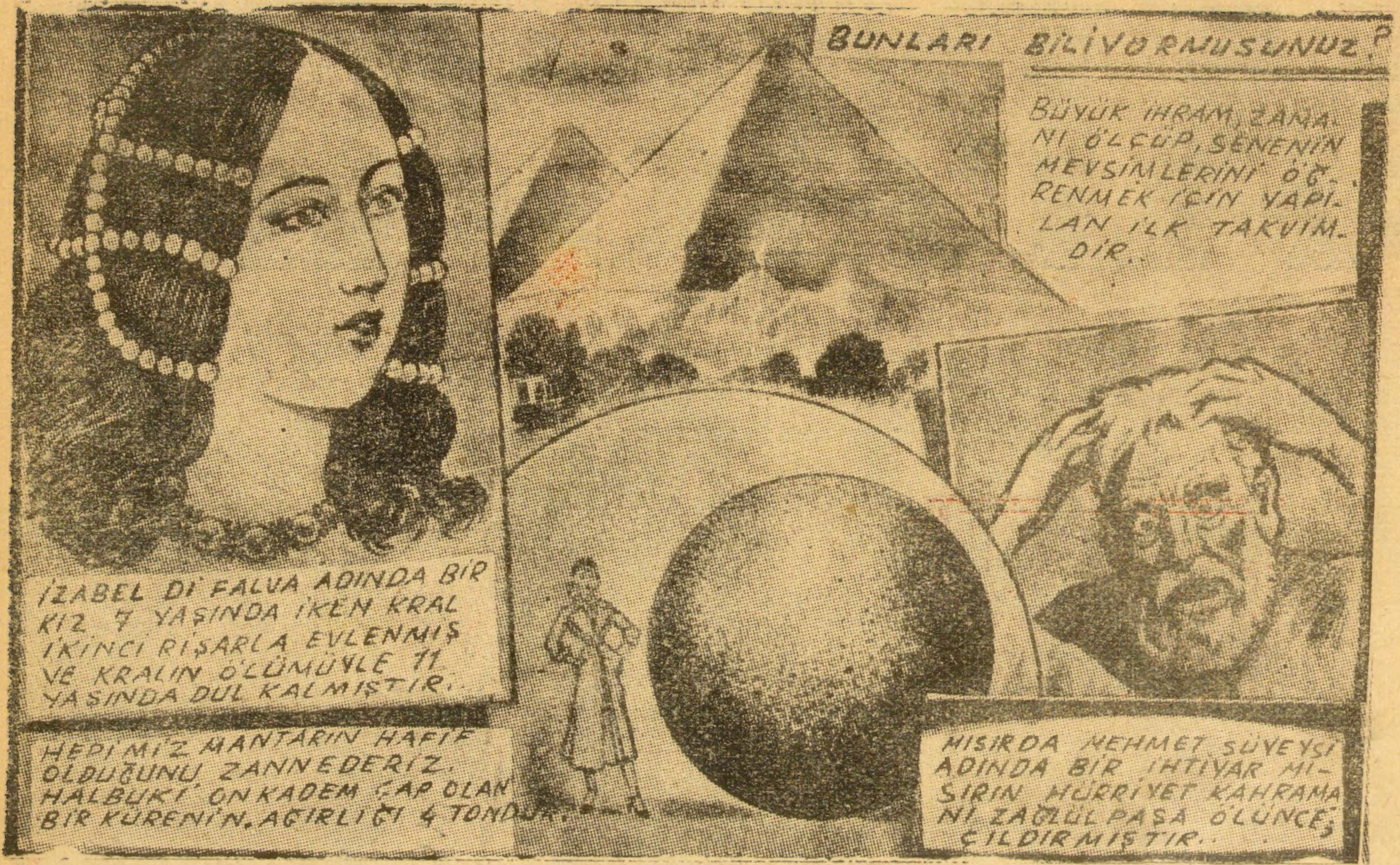

Her daldan bir yaprak

O ZAMAN NE YAPSIN ?

Küçük Ali bir arkadaşının evine gidiyordu. Annesi ona yeni elbiselerini giydirirken, biraz da nasihat etmeyi kararlaştırdı:

— Oraya gittiğin zaman, arkadaşının annesi, sana şeker yahut çukulata verirse, sakın teşekkür etmeyi unutma, olmaz mı?

— Peki ama anne, ya bir tanecik verirse, yine teşekkür etmeli miyim?

YALANIN CEZASI

O gün baba, Afacan oğluna öğüt verir:

— Oğlum sakın yalan söyleme, çünkü yalan söyleyenlerin Allah yüzlerini kapkara yapar.

Ertesi gün beraber sokağa çıkarlar, Afacan çocuk yoldan geçen bir bacıyı göstererek babasına seslenir:

— Baba, bak, bak bu kadın galiba yalan söylemiş.

Meraklı Şeyler

* İlk ayna 166 yılında Prokop adında bir İtalyan tarafından icat edilmiştir.

* Brezilya dünyanın en verimli toprağına maliktir. Avrupada sarfolunan yiyecek maddelerinin üçte ikisini o temin eder.

* En çok yaşayan insanlar beyaz ırka mensup olanlardır.

* Afrika vahşilerinin her kabilesinin ayrı ayrı dilleri vardır. Fakat bunlardan çoğunun lugatleri bin kelimeyli geçmeyecek kadar basit ve fakirdir.

* On altıncı yüz yıl. yıldan beri medeniyeta âleminde 301 muharebe olmuştur.

* Japonyada bir çok büyük mağazalarda her müşteriye, alışveriş etmeden bir bardak çay ikram ederlermiş.

TERS OKUMUŞ !

Annesi, afacan Faruk'u hesaptan imtihan ediyordu:

— Söyle bakalım Faruk, 7 kere 8 kaç eder?

Faruk biraz düşündükten sonra:

— Elli dokuz! diye bağırdı.

— Hayır, yanlış. Elli dokuz değil, elli altı eder.

Faruk kaşlarını çatmıştı:

— Amma yaptın anneciğim, buna da yanlış mı denir? Ben altıyı ters okuduğum için dokuz dedim. Yoksa elli altı ettiğini bilmiyor değilim.

BAZEN DE..

İki afacan çocuk konuşuyorlardı:

— Bunda anlamıyacak ne var? Dört, dört daha nasıl sekiz ederse, bu da öyle..

— Her zaman değil!

— Nasıl her zaman değil? Yani dört, dört daha sekiz etmez mi?

— Bazan 44 de eder!

YENİ AFACAN

İDAREHANE
Ankara caddesi NO: 87
Basıldığı yer:
VAKIT YURDU

Haftada bir Pazartesi günleri çıkar.

ABONE ŞARTLARI
Seneliği 52 nusha 800 Kr.
Altı aylığı 400 Kr
Üç aylığı 200 Kr.

SAYI: 4

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden: M. KIZILTAN Teknik Sekreteri: Selâmi MÜNİR

KURUŞ: 15

Sonbahar gelince...

Sonbahar denince çocukların akıllarına ilk gelen şey hiç şüphe yok ki okulların açılışıdır.

Bütün yaz tatilinde iyice dinlenen öğrenciler artık hasret çektikleri okullarına, öğretmenlerine, sınıf arkadaşlarına kavuşurlar.

Sınıfını geçen çalışkan öğrenciler, yeni sınıflarında okuyacakları ders kitaplarını, defterlerini, kalemlerini, boyalarını hazırlarlar. Bu sene biraz daha olgunlaşacaklarına, bilgilerinin arttığına sevinirler.

* * *

Sonbahar gelince ağaçları süsleyen yeşil yapraklar sararıp solar, yerlere dökülür. Bir taraftan olgunlaşan meyveler, sebzeler bollaşır. Hele üzümün tam yenecek zamanıdır. Yurdumuzun en iyi mahsullerinden olan üzümün saymakla tükenmez tadaları vardır.

Sonbahar ayni zamanda ya yım mevsimidir. Güzel güzel mecmualar, çeşit çeşit kitaplar, dergiler çıkar ve satılır.

Bu mevsimde sinemalar tiyatrolar açılır. Bu sene duyduğumuza göre, çok iyi, faydalı ve öğretici çocuk filmleri, Miki Mavslar, yedicücelere ait bir çok serüvenler de varmış. Yeni Afacan mecmuası okuyucularına bu gibi filmleri bedava göstermek için şimdiden teşebbüse girmiş bulunuyor.

* * *

Futbol mevsiminin de sonbahar olduğu malûmdur. Bu güne kadar yapılan maçlar bu mevsimin çok sürprizli olacağına benziyor. Yeni Afacan fırsat buldukça spordan da bahsedecektir. Bilhassa okul maçlarına önem verecektir.

SonBahar

Havalar bulutlandı,
Gökten yağmur boşandı.

Yaprak sararıyor,
Dudaklar yalvarıyor.

Bazan keskin bir rüzgâr,
Çıplak dallarda ağlar.

Vücudumuz üşüyor,
Yaprak daldan düşüyor.

Kırlangıç bile gitmiş,
Leylekler de yok, bitmiş.

Yapılıyor tarhana,
Yenecek kana kana.

Sonbahar işte geldi,
Fakat yaz ne güzeldi!

Ziya Vehbi Altürk

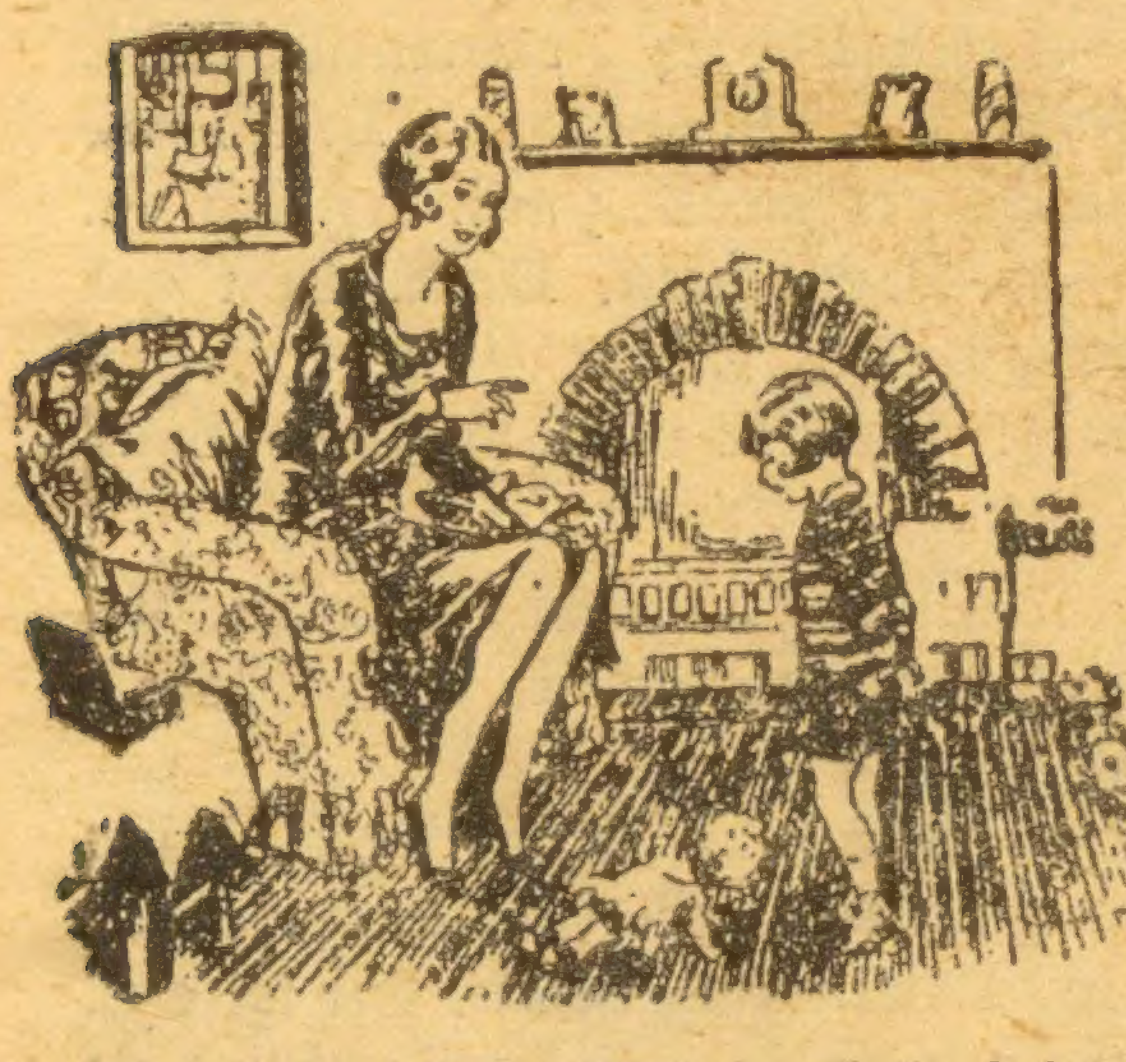

Kardeşin bebeğini kırdığı için senden af dilesin de barışın.
— Olur anne, amma evvelâ ben bir tokat vursam daha iyi değil mi?

Terzi Kuşu

Hindistan'da bu isimde bir cins kuş vardır ki, hakkiyle terzidir. Bakınız, bu kuş yuvasını nasıl yapıyor?

Terzi kuşu, yaprakları büyük ve oldukça sağlam olan ağaçları seçer Evvelâ yaprağa gagasile ufak delikler açar. Ondan sonra, bazı ağaçların liflerinden iplik makamında kullanılır ve gagasile bu lifleri deliklerin arasından geçirerek, yaprağı dala bağlar. Yaprağı o suretle diker ki, bayağı bir torba şeklini alır.

Daha sağlam olması için, en son bir de düğüm yapar. Yuvasını güneşten ve yağmurdan korumak için üstüne yine yapraktan bir çatı kurar ve bunu da lifleri ile diker. Bu garip kuş, maalesef her yerde bulunmaz. Bu, yalnız Hindistan'da yaşar.

Yedi Başlı Ejder

BÜYÜK ŞARK MASALI

Yazan: Sabri YILDIRIM

— 4 —

Avcı; bu satırları okuduktan snora, kılıcını aradı, buldu. Fakat kılıç yerinden kalkar gibi değildi. Delikanlı hemen mabede girdi ve üç bardak suyu bir yudumda içti. Kollarını kaldırdı.. Müthiş kuvvetli idi. Kapının önüne fırladı. Kılıcı bir tutuşta havalandırdı.

Bu sırada bir çok sesler yükseliyordu.

Prensesin ejderhaya teslim edileceği dakikalar yaklaşmıştı.

Kral ile saray mabeyincisi ve bütün saraylılar dağın eteğine doğru göz yaşı dökerek gelmişlerdi.

Kalabalık dağın eteğine gelince durdu. Kız ağlaya, ağlaya babasından ayrıldı. Ve dağa doğru tırmanmaya başladı. Avcı elinde kılıcı, dağın tepesinde duruyordu. Kız bunu görünce ejder zannederek kaçmak istedi. Fakat şehir mahvolacaktı. Hıçkıra, hıçkıra ilerledi. Bu ahü figan karşısında kulaklarını tıkayan hükümdar ile saray halkı yavaş, yavaş şehre döndüler,. Lâkin baş mabeyinci olacak şeyleri görmek hevesine kapılmıştı. Dağın eteğinde saklandı.

Kız, kızaran gözlerile ve hıçkırıklar arasında dağın tepesine çıkınca ejderha yerine güzel bir avcı delikanlı ile karşılaştı.

Avcı:

— Güzel kız. Güzel Prenses.

Diye haykırdı. Sen benim arkamdan gel. Ben seni bir belâdan kurtaracağım. Seni babana kavuşturacağım. Sana güzel bir hayat temin edeceğim!

Delikanlı, kızı mabede götürdü. İçeriye soktu. Bu esnada yerle gök sanki titredi. Büyük bir gürültü arasında yedi başlı ejder göründü. Delikanlı elinde kılıcı mabedin kapısı önünde duruyordu. Ejderha haykırdı:

—Burada ne işin var Ademoğlu?

— Seni mahvetmeye geldim. Senin cezanı vereceğim. Senin belândan bütün memleket kızlarını kurtaracağım.

Ejderin yeri, göğü titreten kahkahası tepelerde akisler yaptı:

— Sen mi delikanlı.. Sen mi Acırım sana. Haydi yavrum güzel delikanlım. Bu zamana kadar karşıma senin gibi yüzlerce delikanlı çıktı. Hepsinin kanını emdim. Kıydırma bana kendini. Haydi yavrum işine git.

(Delikanlı ejderin daha fazla söz söylemesine tahammül edemedi. Birdenbire üzerine hücum etti. Kılıç ile öyle vuruş yaptı ki. Bir hamlede ejderin üç başını birden yere yuvarladı. Fakat ejderin ağzından alevler fışkırmaya ve etrafta yangın çıkmaya başladı. Avcının yanındaki küçük hayvanlar ayaklarıyle bu yangını söndürürken avcı tekrar bir hamle ile, ejderin iki başını daha uçurdu.

Ejder, yedi başlı idi. Müthiş bir derisi ve korkunç bir de kuyruğu bulunuyordu.

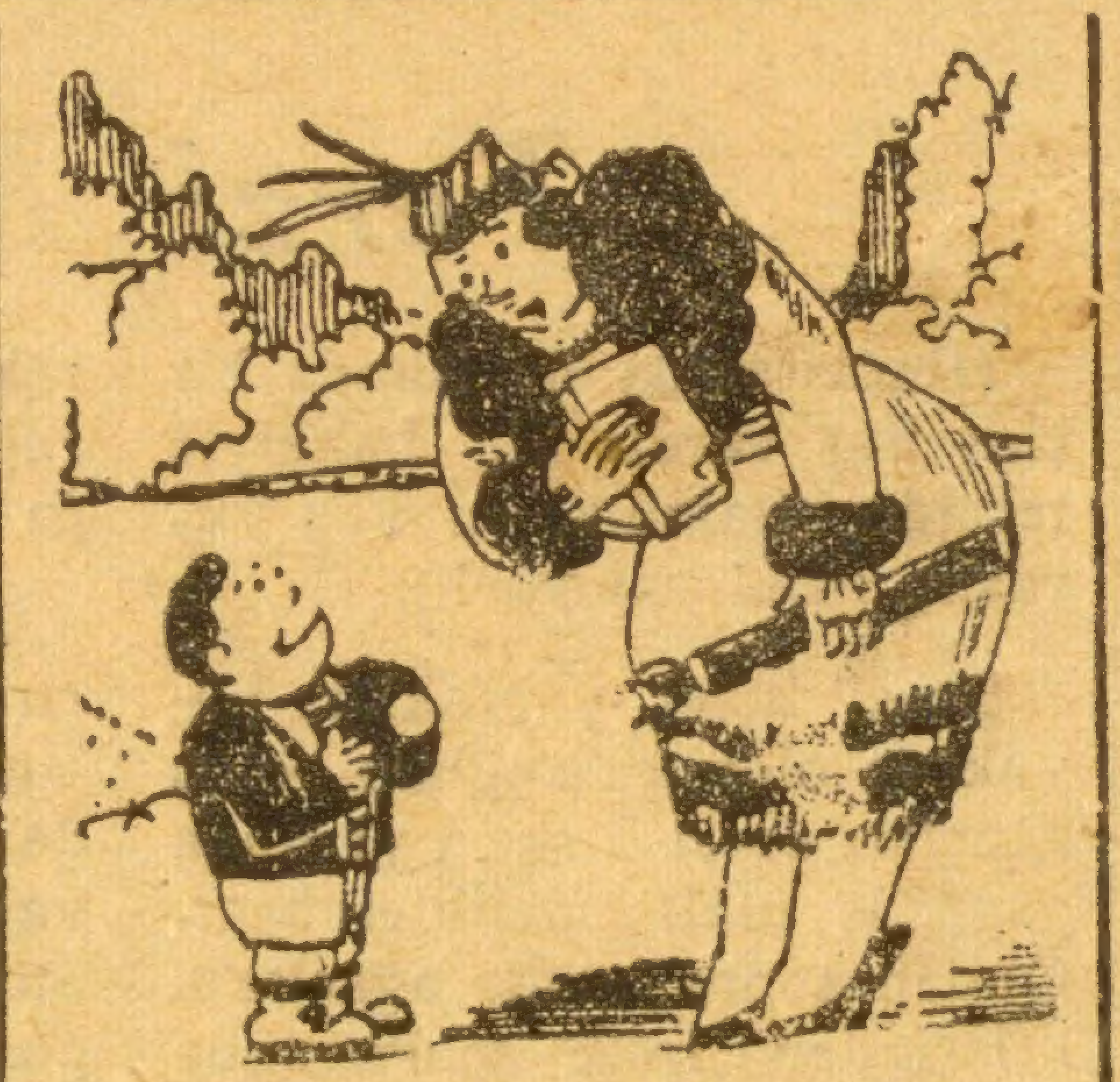

— Mini mini ne âlemde?
— Altı aydır yürüyor.
— Vah, vah. Kim bilir şimdi ne kadar uzaklara gitmiştir !

Delikanlı derhal bir hücum daha yaptı ve son iki başı da kılıçla kestikten sonra kuyruğuna da saldırdı. Onu da koparıp attı. Artık avcı işini bitirmişti. Fakat hiç de öyle değilmiş meğer. Yerlere dökülen bu parçaların hepsi de canlı imiş gibi oynamaya başlamazlar mı?

Bereket versin hayvanlara. . Hemen bunların üstlerine atladılar. Hepsini birer birer parçalayıp yediler ve bitirdiler,

Bü müthiş boğuşmadan sonra ejder mahvolmuştu. Delikanlı memnundu. Koşa, koşa mabede gitti. Kapıyı açtı. Prensese seslendi:

— Gel güzel kız gel. Ejderi mahvettim.

Kız bu sözleri duyduğu zaman sevincinden göz yaşları dökerek delikanlının ellerine sarıldı.

— Hayatımın sonuna kadar senin olacağım. Sen benim hayatımı kazandırdın.

Kız boynundaki mercan gerdanlığı çıkardı. Bütün hayvanlara birer tane dağıttı. Altınını arslana verdi. Kenarında bulunan mendili de delikanlı aldı.

Avcı hemen ejderin yedi dilinden birer parça kesti. Bu mendile koyarak sımsıkı bağladı.

Artık her iş tamamlanmıştı. Avcı çok yorgundu. Bitab bir halde prensesin yanına geldi ve:

— Prensesim. Dedi. Ben çok yorgunum. Biraz uyumak istiyorum. Zannederim siz de yoruldunuz. Uyuyalım.

Bunlar yanyana yattılar, hemen uyuyacaklardı. Avcı aslanı çağırdı:

— Sen bizi bekle. Dedi. Kimse gelmesin. Bizi rahatsız etmesin. Fakat yorgundu. Bu işi ayıya, ayı da bu işi kurda, kurt da bu işi tilkiye, tilki bu işi tavşana havale etti. Hepsi de yatıp uyudular. Tavşan onlara bakarak uyumağa dalmaz mı?

(Devamı var)

Balıkçının Mezarı...

Mehmet, bulunduğu semtin en güzel balıkçısı idi. Sandalıyla her akşam balığa çıkar; balıklardan aldığı para ile ihtiyar annesinin kıt kanaat geçindirmeğe çalışırdı. Zaten annesinden başka dünyada kimsesi yoktu. Babası da kendisi gibi balıkçı idi. Onu daha küçük yaşta kaybetmişti. Babasından miras olarak; eski bir sandalla, yırtık bir ağ ve oltalar kalmıştı.

Annesine bakmak için, küçük yaşta balıkçılığa başlamıştı. Daima kahvede otururken, herkese kendini metheder, gururlanarak derdi ki:

— Artık denizle kardeş olduk. Çünkü ben, denizin her tarafını, hattâ her kayasını bilirim; istediğim kadar da açılabilirim..

Etrafındakiler bu lâfa sadece gülerlerdi. Çünkü bir insanın denizle kardeş olamıyacağını, denizin bir çok müphem tarafları olduğunu ve kendisine güvenmemesini söylerler; o sadece:

— Ben kendime güvenirim, der, gururla göğsünü kabartırdı. Fakat heyhat!

* * *

Gene bir gündü. Sandalını hazırlamış, balığa çıkıyordu. Hava sakin, deniz dalgasızdı. Sandalın küreklerine yapışmış, hem çekiyor, hem de şarkı söylüyordu.

Annesi ise, pencerenin önüne oturmuş, her an biraz daha gözden kaybolan oğluna hayırlı kısmet açıklıkları diliyor, duacı gözlerle seyrediyordu.

Rahmetli kocasını da, her akşam üstü kaybolana kadar seyrederdi.

Mehmet, avlanacağı yere gelmişti. Kürekleri bıraktı. Hem dinleniyor, hem de oltaları hazırlıyordu. Oltayı denize daldırdı. Bir taraftan balıklar oltaya çarpıyor, kimisi yakalanıyor, kimisi kaçıyordu.

Akşam olmak üzere idi. Gurup tatlı bir renk almış, sanki genç balıkçıya hayırlı kısmet açıklıkları diliyordu. Oltayı daldırıyor, balıkları yakalıyordu. Bu akşam nedense hasat boldu.

Bir hayli balık yakaladığı halde, onunla kanmamıştı.

Fakat gece yarısından sonra iş değişti. Rüzgâr çıkmış, hava değişmeğe başlamıştı. Rüzgâr gittikçe şiddetleniyor, âdeta bir fırtına halini alıyordu.

Hemen küreklere yapışıp kıyıya doğru çekmeğe başladı. Lâkin ne çare, sakin deniz birdenbire coşmuş, azgın bir canavar gibi ağzını açıyordu. Ufacık sandal ceviz kabuğu gibi denizde sallanmağa başlamıştı.

Deniz kudurdukça kuduruyor, rüzgâr canavarlar gibi uluyordu. Şimdi ne yapacaktı? Sahil, bulunduğu yerden çok uzaktaydı. Sandalı olanca kuvvetile idare etmeğe çalışıyor, azgın dalgalara karşı bir şey yapamıyordu. Sandalın tahtaları çatırdamağa başlamıştı.

Delikler açılmış, içeriye sular sızıyordu. Hemen sırtından ceketini çıkarıp, delikleri tıkamağa başladı. Fakat ne çare, sandal çatur çutur kırılmağa başladı. Her şey denize dökülmüştü. Sandal paramparça olmuş, Mehmet denize düşmüştü.

O, bu vakte kadar kaldığına pişman olmuştu. Fakat ne fayda..

Şimdi denizle mücadele ediyordu. Yavaş yavaş kolları kesilmeğe başlamıştı. Gözlerinin önünde ihtiyar annesinin hayali canlanmıştı. Bağırıyor, çığlıkları rüzgârın uğultusuna karışıyor, kayboluyordu. Bağırıyor, ağzını açtıkça su yutuyor, yuttukça ağırlaşıyor, dibe çöküyordu.

Kurtulmak istiyor, tekrar yukarı çıkıyor, çırpınıyor, bağırmak istiyor, fakat deniz, sus der gibi hemen suları ağzına tıkıyordu. Annesi hatırına geliyor, çırpınıyor, çırpınıyor, fakat bu çırpınma hiç fayda vermiyor.

Allahım, yarabbi! Hele şuradan bir kurtulabilse!.. Ah, hep büyük söylemenin cezasını şimdi hayatı ile ödeyecekti.

Artık kolları kesilmiş, kuvveti kalmamıştı. Yavaş yavaş kendini bıraktı. Dibe doğru çöküyordu. Nihayet uçsuz bucaksız bir çölün engin maviliği içinde gözlerini kapadı.

* * *

Sabah olmuş, deniz sakinleşmiş, uğuldayan rüzgâr çoktan susmuştu. Denizin üzerinde kırılmış sandal parçaları, mantara sarılmış olta iplikleri, yan yatmış ölü balıklardan başka bir şey yoktu.

Mehmedin annesi ise, sabah ezanının sesine karışık duası, odanın dört duvarı arasında çınlıyordu:

— Hey büyük Allahım! Sen her şeye kadiri mutlaksın! Şu okunan sabah ezanının yüzü suyu hürmetine oğluma sen yardım et! Onu kazalardan, belâlardan koru, yarabbi!

Diğer tarafta kıyıda, genç bir balıkçı cesedi, dalgalarla kıyıya vurmuş, rüzgârın tesirile de üstünü bir avuç kum örtmüştü. İşte bu, ekmek parası için denize açılmış genç bir balıkçının mezarı idi.

Hikmet Erol Erdinç

Bir Futbolun Başına Gelenler...

— Ben imalimden sonra bir satıcı dükkânının rafına şöyle kayıtsızca atılıvermiştim.

. . . Fakat. Afacanla annesi beni gördükleri zaman

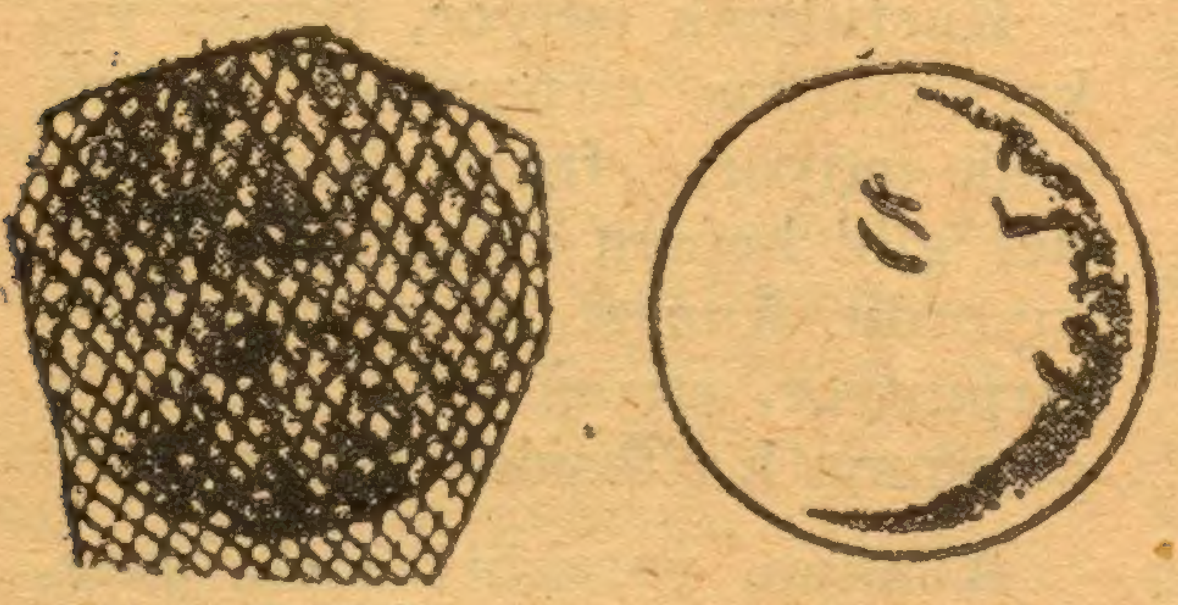

— İş değişti. Beni ellerine aldılar, muayene ettiler ve..

. . . . Pazarlık oldu, beni hoop deyip işportanın içine atıverdiler.

— Afacanın arkadaşları onun bu intihabına hayrette kaldılar. Hoş, ben de aptallaşmıştım ya!

Eyvah! Bir ayak vuruşu ile havaya doğru uçmaya başladım.

— . . Yere düştüğüm zaman kuvvetli bir şutla tekrar geldiğim yere gönderildim.

. . . Bu sefer bir yolcunun şapkası, yere düşmeme mani oldu. Oldu amma...

— . . . Şimdi beni myüzümden Afacanla yolcu arasında bir kavga başladı.

. . . Lâkin ne talih! yine bir vuruş, yine havaya uçuş..

Afacan ikinci bir şutu yerden öyle bir çekiş çekti ki doğru havaya fırladım. Diyebilirim ki

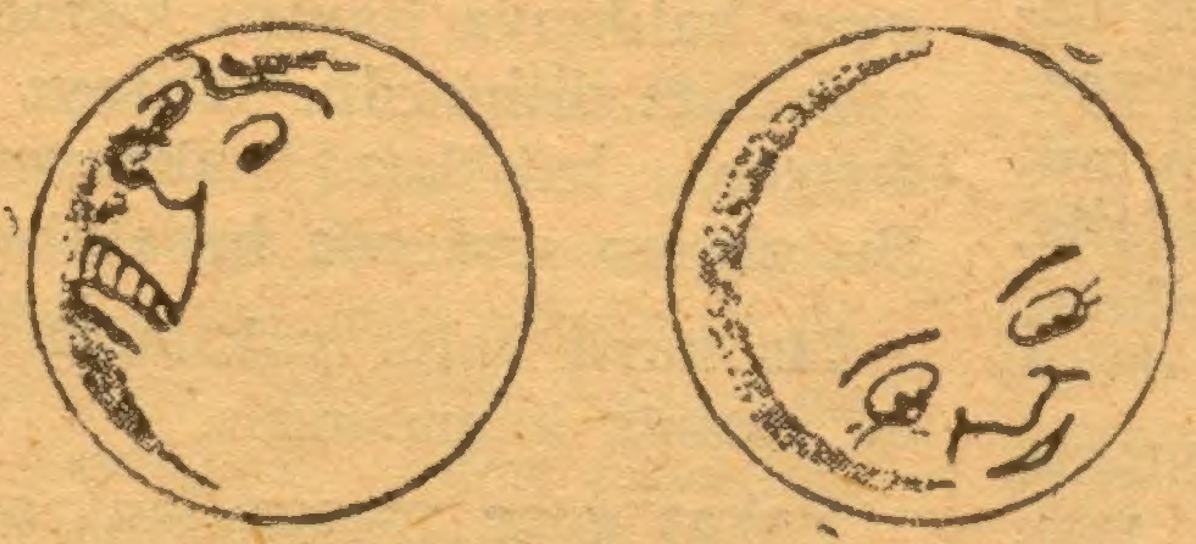

— Galatasaraydan Bülent, Fenerden Fikret, Beşiktaştan Hüseyin gibi futbolcular ancak bu kadar şut çekebilirler .

. . . Heyhat! Şimdi bir ağacın üstünde kalmıyayım mı?

. . . Neyse oradan büyük bir kuvvet sarfından sonra sağ salim kurtarıldım!

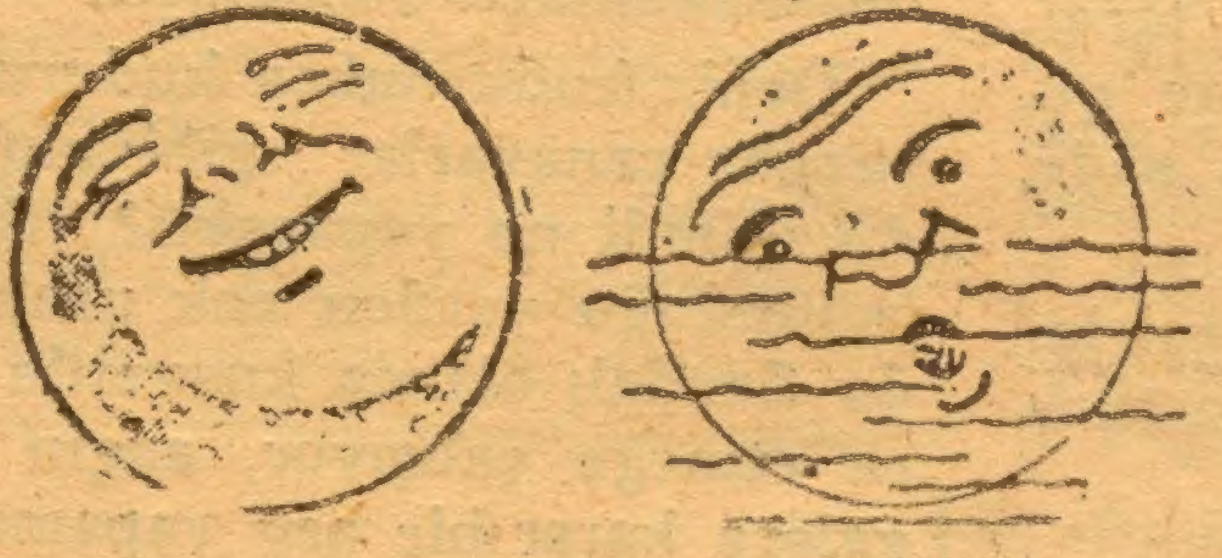

— . . . Fakat, fena bir çekişle bir havuzun içine düştüm.

. . Güç bir tahlis ameliyesinden sonra Afacanın ayakları durmadı, müthiş bir ayak vuruşu ile..

— Bir parmaklığın, demir parmaklığın sivri ucuna takılı kaldım. Ah, burada Afacanın vuruşlarından uzak ölüme mahkûm oldu..

OKUYUCU KÖŞESİ

AVCI İLE YALANCI

İhtiyar avcı keskin nişancı,
Vurmakta gecikmez istediğini.
O köyde var bir de yalancı,
Kandırır gözüne kestirdiğini.

Bir gün avcı gezerken tek başına
Yalancı da geliyormuş karşıdan.
Sokulmuş avcının yanına,
Demiş ona, geliyorum ormandan

Ormanda bir koca av var ki,
Zorla kurtuldum elinden.
Gezmekten ne çıkar sanki,
Al tüfeğini, fırla yerinden.

İhtiyar avcı gülmüş bu söze,
İğilip doğrularak, kahkahalarla.
Demiş; madem öyle ise,
O senin can'nı bağışlamış ta.

Ben niye bağışlamam canını?
İviliğe kötülük mü yapılır?
Kim bilmiyor senin yalancılığını,
Koca hayvandan nasıl kaçılır?

Metin Güneyligil
Eyüp, Vezirtekkesi No. 48

A F A C A N

Cuma günü gelince,
Düşeriz büyük sevince

Çünkü o gün çıkacak,
Canlara can katacak.

Yeni güzel AFACAN
Dayanır mı buna can?..

Kemal Kavçak
Altay Müezzin Bilâl so.
No. 3 - İstanbul

KEKEME

Bir kekeme çocuk, günün birinde bir doktora gider ve hastalığı hakkında bilgi edinmek ister.

Doktor, bunun gibi bir çok hastalarla karşılaşmışsa da, bu kadar zor bir durumda kalmamıştır:

— Allah yardımcınız olsun, der. Her zaman böyle kekeler misiniz?

Çocuk hemen cevap verir:

— Ha.. ha.. hayır bay doktor. Ha.. ha.. hayır, Ya.. ya.. yalnız konuştuğum za.. za.. zaman!

Çetin Yapıcıoğlu, Diyarbakır

Sayın okuyucularımıza müjde,
Pek yakında çıkaracağımız Afacanın Özel sayısını şimdiden bayiinize ısmarlamayı unutmayın. Fiyatı yalnız 15 kuruştur.

— 4 —

Hizmetçinin çığlığını işiten ev sahipleri, hemen odaya koştular ve onlar da şaşırdılar.

İlk hayret ve korkudan sonra, adamlardan biri onlara yaklaştı ve sordu:

— Ne arıyorsunuz burada?

Buna Kırpaç cevap verdi:

— Ne aradığımızı biz de bilmiyoruz. Ne bulursak..

— Ne? Demek siz hırsızsınız ha ?..

Kırpaç'ın gene manâsız bir cevap vererek, adamları kızdıracağından korkan Topaç atıldı:

— Hayır, hayır! dedi. Biz, dünyayı dolaşmağa çıkan seyyahlarız.

— Peki, ne ile dolaşıyorsunuz ?

— Tayyaremiz var, damın üstünde kaldı.

Adamlar bunu görünce, kahkaha ile güldüler.

Biraz sonra, tayyarenin kırılan yeri tamir olunmuştu.

Adamlar, biraz ileride bir tayyare meydanının bulunduğunu söylediler ve orasını tarif ettiler. Seyyahlarımız teşekkür ederek ayrıldılar.

Biraz sonra, tayyare meydanında bulunuyorlardı. Fakat nasıl hareket edeceklerdi? Gene bir boksör mü bekliyeceklerdi?

V

Boksöre lüzum kalmadan

O sırada tayyare meydanında bir hareket başladı. Tayyareler vızır vızır dolaşıyor, her tarafa ahali doluyordu.

Bunu görünce Kırpaç:

— Bak, dedi. Bunlar hep bizim için yapılıyor.

— Neler ?

— Görmüyor musun? Meydana toplanan bu insanlar, etrafımızda dolaşan tayyareler.. Hep bizi alkışlamak için geliyorlar.

— Amma da yaptın ha? Nemizi alkışlıyacaklarmış?

— Nemizi olur mu? Tayyare-

mizle yaptığımız seyahatteki muvaffakiyetimizi..

— Dur hele, asıl birazdan bizi alkışlıyacaklar, acele etmesinler.

Bunları söyliyen Kırpaç, ne yapacağını evvelden kararlaştırmıştı. Meydana toplanan kalabalığın neye toplandığını ve tayyarelerin neye dolaştığını çok iyi biliyordu. Bundan da kendilerine istifade yolunu tasarlamıştı.

Şimdi, tayyare meydanında böyle beklerken, içinden aklına koyduğu şeyleri geçirerek kıs kıs gülüyor ve Topaçın hiçbir şeyden haberi olmadan aptal aptal bakınmasile alay ediyordu. Ona biraz daha sataşmak istiyerek:

—Acaba bu tayyareler ne yapacaklar? diye sordu.

— Ne yapacakları var mı? Bizi tebrik etmek için nümayiş yapacaklar; uçuşlarını gösterecekler.

— Ama mukabele etmek için, bizim de uçmamız lâzım. Nasıl uçtuğumuzu göstermeyip, böyle sümüklü böcek gibi yerde kalırsak, dün kırdığımız rekora kim inanır, değil mi ya?

— Evet, öyle.

(Devamı var)

Hediyeli Müsabaka

Herkesin iştirak edebileceği bu müsabaka kolay ve külfetsizdir. Mecmuamızın her sayısında bulacağınız müsabaka kuponlarını kesip saklayınız. Bunlar yirmi kupon olunca idarehanemize getirecek ve karşılığında numara alacaksınız. Bu numaralar, mecmuada ilân edeceğimiz bir günde noter huzurunda çekilecek ve kazananlara aşağıdaki ikramiyeler verilecektir. Taşra okuyucularımız kuponlarını posta ile bize göndereceklerdir. Alacakları numara, mecmuamızda neşredilmek suretile kendilerine bildirilecektir.

İkramiyeder şunlardır:

3 adet radyo
3 adet pardesü
2 bisiklet
5 cep radyosu
3 adet 5 numaralı top
4 adet dolma kalem
20 adet tükenmez dolma kalem.
30 adet bir kiloluk lokum
20 adet kolonya şişesi
100 adet resim albümü
100 adet muhtelif romanlar.

Müsabaka Kuponu: 4

RAZDA ÜLELİM

LOKANTADA

– Garson, bu nasıl plâki; sa. kokuyor..

– Yanlışlık olmuş beyefendi, ünden kalmış; bugünkü sa. kokuyordu.

ÖDÜNÇ KEDİ

itişik evde otuan ihtiyar bir aşu, fareleri yakalaması için, can'ın annesinden o akşam i. kediyi istemişti. Fakat, ke. ni çok seven Afacan, buna türlü razı olmuyordu.

nnesi:

– Bir gece için sanki ne o. Verelim, sevaptır! diyordu.

facan kaşlarını çatarak, ba. iki tarafa sallamıştı.:

– Olmaz! Dünyada olmaz! kedimi veremem. Ama, mut yakalatmak istiyorsa, o fa. ri buraya getirsin!

BİR BARDAK SU

alûk, uyuduktan bir saat a uyanmıştı. Aşağıdaki o. oturan annesine seslendi:

– Anne, bana su getir!

nnesi:

– Şimdi suyun sırası değil, !..

– Anne, su isterim .

– Sana yat diyorum. Gelir. seni bir temiz döverim.

– Ne olursun anne, beni döv e gelirken, bir bardak su al öyle gel!

BİR KARŞILIK

ğretmen, az çalışkan talebe. en birini tahtaya kaldırmış. Onun zekâ kabiliyetini ölç. için, dersten evvel, şöyle soru sordu:

– Öğrencilerin en çok kul . ığı bir kelime vardır; nedir kalım?

ocuk uzun uzun düşündük. sonra:

– Bilmiyorum! diye cevap i.

ğretmen memnun olmuştu:

– Aferin, benim sorumun ce. da budur işte!

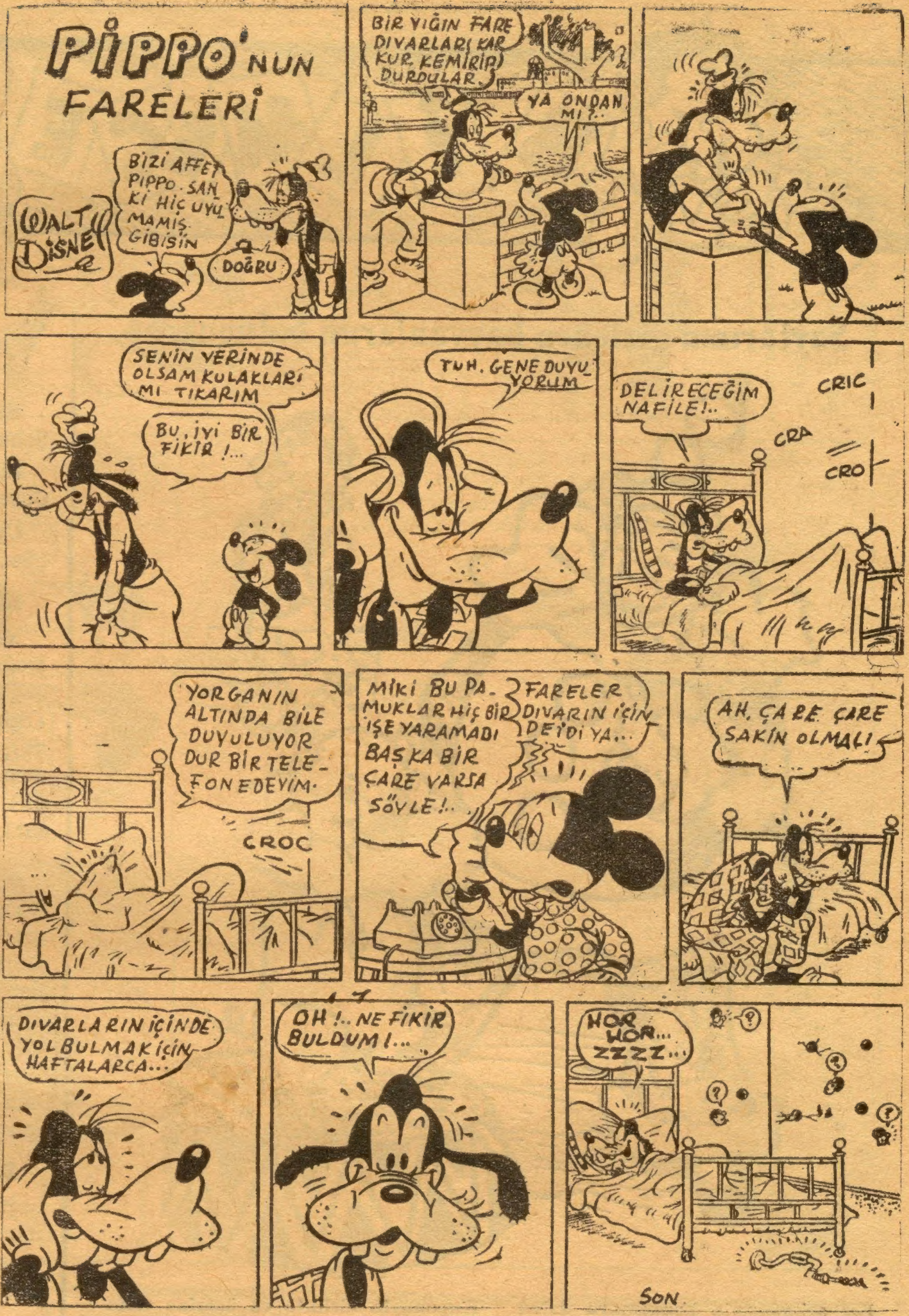

OYUNLAR

DİLSİZ OYUNU

Oyun yeri: Salon veya bahçe.
Oyuncular: 8 — 10 kişi.

Oyunun tarifi: Oyuncular el. ele tutarak, bir halka olurlar. Ebe ortadadır.

Oyuna başlandıkta; herkes su sar ve hiç gürültü olmaz. Ebe istediğine, kendisine doğru gel. mesi için göz kırpar. İşaret edi. len oyuncu, gülmeden ve hiç bir suretle ses çıkarmadan ebenin yanına kadar gelebilirse, o za. man kendisi ebe olur. Eski ebe de oyuncular arasına geçer. Yal nız ses çıkaracak, gürültü yapa. cak olursa, yerine döner ve oyu. ne tekrar başlanır.

Değişiklik: Oyuncuların, çö. melerek veyahut dönerek gel. meleri gibi..

(İlyas Sınal'ın "Oyun Kitabı"ndan

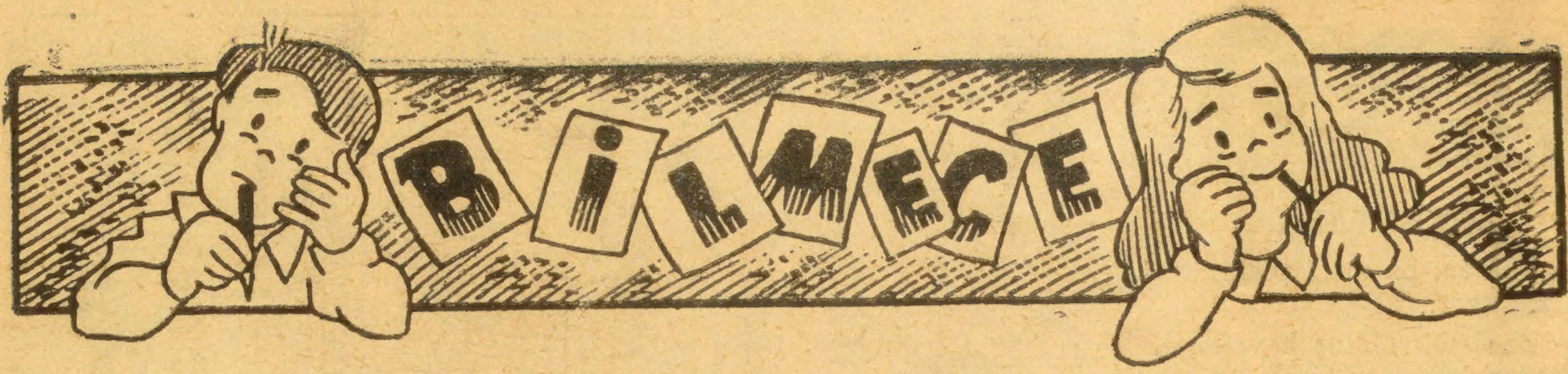

Soytarının gizlenen hayvanlarını bulunuz.

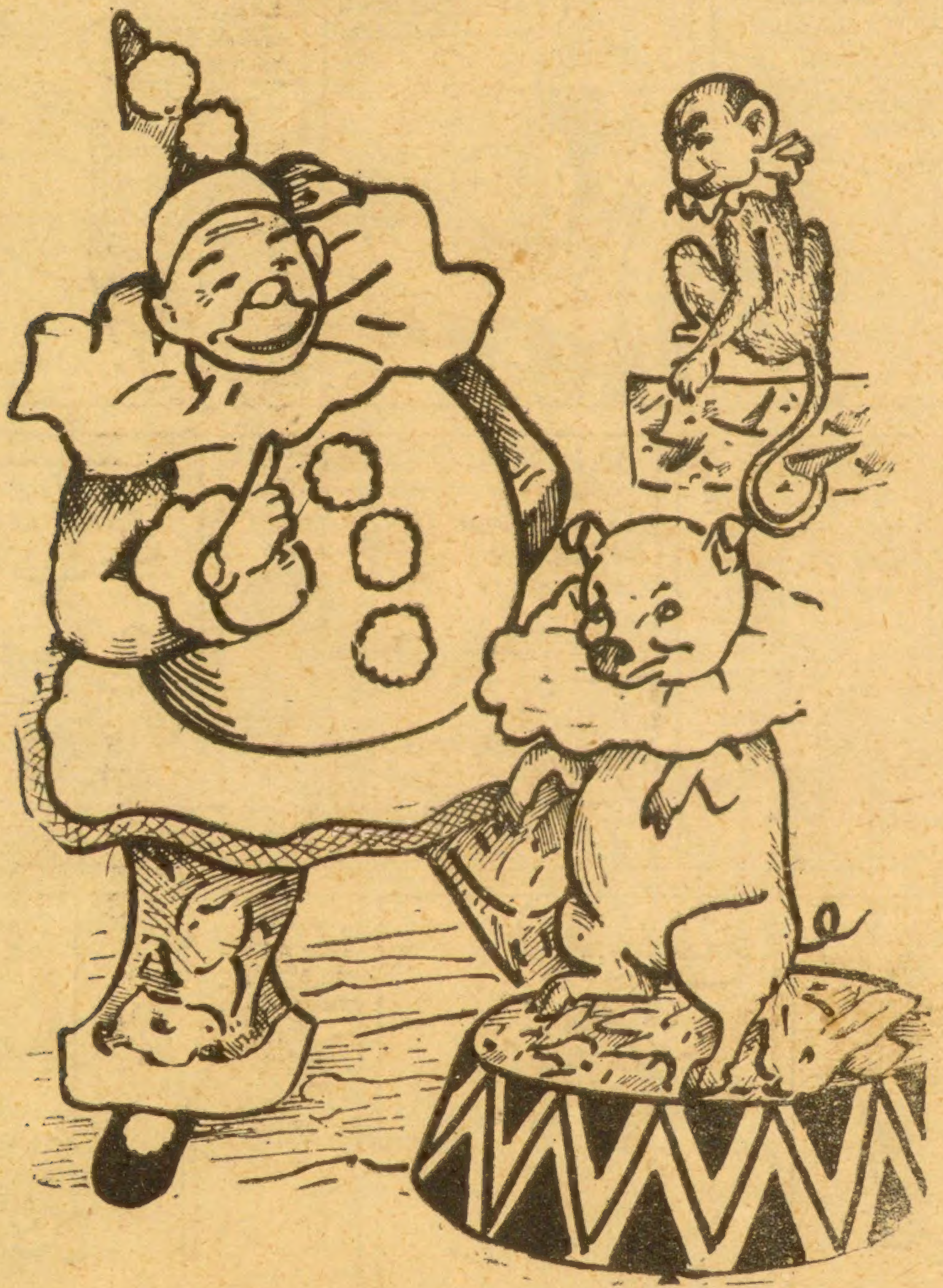

Bir arkadaşıyla konuşmaya dalan soytarı, her zaman yanında taşıdığı hayvanlarını kaybetti. Bu hayvanları bulabilir misiniz?

Bulduğunuz takdirde, mecmuayı kesmeden yalnız yerlerini işaretledikten veya kopyalarını çıkardıktan sonra mufassal adresinizle ve Bilmece Kuponuyla birlikte ve üzerine (Afacan Bilmece Memurluğu) yazarak mecmuamızın adresine yollayınız.

Çekilecek kur'ada birinciliği alana şık bir yün kazak, ikinciye bir ipek gömlek, üçüncüye Çocuk Ansiklopedisi ve 30 okuyucuya muhtelif hediyeler verilecektir.

DİKKAT !.

Bu para kuponlarımız, bizce "2" kuruş değerindedir. Bu kuponlardan 15 tane biriktirip, idaremize getirenlere 30 kuruşluk kitap verilecektir.

2 NCİ SAYIMIZDAKİ BULMACADA KAZANANLAR:

Birinci: Rıza Güloğlu, İstanbul Şehzadebaşı Gençtürk cad. No. 65

İkinci: Nuri Berey, Ankara - Cebeci.

Üçüncü: Hasan Deneroğlu, Manisa.

Kitap kazananlar:

Yılmaz Topuz (Diyarbakır), Doğan Akın (Kütahya), Ayşe Akoğlu (Ankara), Yaşar Umdular (Bergama), Demir Pekbay (Manisa), C. Aver (İzmir), İsmet Çiğdem (İzmir), Ayten Anlagan (Konya), Çetin Yap,cıoğlu (Diyarbakır), Erol Hardi (Merzifon).

Birer boya kutusu kazananlar:

Önder Bedestancı (Şehzadebaşı), Ümit Bilge (Hasköy), H. Durmaz (Karagümrük), Erol Bilgen (Fener), Tacettin Şenova (İstanbul), İnci Karabulut (Kadıköy), Yüksel Çıkmaz (Bakırköy), Engin Baykan (Kasımpaşa), Erhan Aslan (Pendik), Rıdvan Eren (Haseki).

Birer defter kazananlar:

Hüseyin Gürbüz (Kadıköy), Demir Ataç (Balat), Hüdaverdi Yuvalar (İzmit), Zeki Emer (Balıkesir), Ayten Bayraktar (Üsküdar).

Resimli albüm kazananlar:

Rasim Ağanoğlu (Edirnekapı), Ahmet Gümüşalev (Kasımpaşa), Gürbüz Kanburoğlu (Düzce) Tevfik Balaban (Bursa), Nurten Bora (Sultanahmet).

* * *

Bilmecede kazananlar hediyelerini Çarşamba günleri idarehanemizden alacaklardır. Taşradaki okuyucularımıza ise hediyeleri, posta ile gönderilecektir.

Bulmaca Kuponu: 4

Gelecek hafta Keloğlan Fut. bol idmanlarına başlamış olan çok güzel serüveni bekleyin.

DÜNYA NE ZAMAN BUZ KESİLECEK?

Bundan yüz binlerce sene evvel dünyada buz devri hüküm sürüyordu. Yeni doğmuş olan dünyanın her tarafı buzlarla kaplıydı. Sonra yavaş yavaş buzlar eridi, su buharı olarak göklere yükseldi. Bazı âlimlere nazaran da o meşhur Tufan bu gök yüzüne yükselen koca koca bulutların birdenbire yağmur olmasından ileri gelmiştir. Güneşin fazla hararet ile birdenbire buz halinden buhar şekline geçen sular tekrar dünyaya döküldü.

Son zamanlarda bir âlim ortaya bir fikir attı. Bu âlime göre dünyamız gittikçe soğuyor, yani erimiş ateş olan dünyanın içi gittikçe sönüyor, toprak dediğimiz kabuk kısmı gittikçe daha kalınlaşıyor. Dünya soğuya soğuya öyle bir an gelecek ki bütün denizler buz tutacak, sular hep buz kitleleri olacak, ve dünyanın her tarafı buzlarla örtülecek.. İhtiyar dünya, çocukluk günlerinde olduğu gibi ihtiyarlık günlerinde de beyaz buzlarla kaplanacak. O zaman yeni bir buz devri başlayacak.. Artık, dün yada hayat da kalmıyacak..

Fkaat bundan sakın ha korkmayın. Çünkü bunu ne biz göre biliriz, ne de siz. Zira bu buz devrinin başlaması için gene aşağı yukarı yüz binlerce sene lâzım. Hele dünyanın ölümüne daha fazla zaman ister.. Bu gün dünyamız, bu kadar ihtiyar olmasına rağmen, öleceği zamana kadar geçecek vakti hesaplarsak, daha gençlik yaşına yeni girmiş bulunuyor.

AFACAN
KORSANLAR ARASINDA
4.
KAPTAN KİM?
BENİM!
İŞTE MÜRETTEBATIM! VOLÜM, ŞING, RAKU.
SANA BİR TEKLİFİM VAR. BENİMLE BİRLEŞ, EMRİM ALTINA GİR, ZENGİN OLURSUN!
KİMSEDEN EMİR ALAMAM. DEFOL GİT! YOKSA FENA OLUR.
BU KADAR CESARET GÖRMEDİM!
BEN HAKKINIZDAN GELİRİM
ARKASI VAR